

LUDWIG VAN BEETHOVEN'İN “KREUTZER” PİYANO VE KEMAN SONATININ PERFORMANS ANALİZİ

Faruk TAMER*

ÖZET

Ludwig van Beethoven'ın op.47 no:9 la majör “Kreutzer” piyano ve keman sonatı, op.55 no:3 mi bemol majör “Eroica” senfonisi ve op.53 no:21 do majör “Waldstein” piyano sonatının da aralarında bulunduğu “Kahramanlık Dönemi” eserlerinden biridir. Beethoven'ın Fransız İhtilalinden etkilendiği ve Napolyon Bonapart'a olan saygısının eserlerine yansıdığı dönemin ürünü olan “Kreutzer” sonat, özellikle birinci bölümünün ihtişamı ve sanki bir konçerto havasındaki yapısıyla, piyano ve keman sonatları arasındaki seçkin yerini almıştır. Eser, Adagio sostenuto - Presto, Andante con varizioni ve Presto olmak üzere üç bölümden oluşmaktadır. Bu çalışmada, kemancıların “korkulu rüyası” olarak tanımlanan Adagio sostenuto - Prestonun (ilk 10 ölçüsü) 3 farklı performans analizi, 10 keman yorumcusunun kayıtlarından faydalanarak yapılmıştır. Çalışmanın amacı, performanslar arasındaki benzerlik ve farklılıkların ortaya çıkarılarak, eseri çalmak isteyen kemancılara yorum yönünden ışık tutmaktır.

Anahtar Kelimeler: keman, Kreutzer, Ludwig van Beethoven, performans, sonat

Performance Analysis of Ludwig van Beethoven's Kreutzer Piano and Violin Sonata

ABSTRACT

The Violin Sonata No. 9, Op. 47 in A major “Kreutzer”, by Ludwig van Beethoven, is a sonata for piano and violin from his Heroic period among E flat Op. 55 Eroica symphony, and piano sonata No. 21 in C major, Op. 53, known as the Waldstein. Kreutzer is a product of the period when the impact of the French Revolution and Beethoven's respect for the Napoléon is reflected in his works. The splendor in its first part and its structure resembling that of a concerto put it among the distinguished piano and violin sonatas. The piece is composed of three parts as Adagio sostenuto – Presto, Andante con varizioni, and Presto. This study utilized 10 interpreters' recordings of Adagio sostenuto and Presto, also known as the nightmare of violinists, and made 3 different performance analyses. Purpose of the study, by extracting similarities and differences between the performances to shed light on violinists interpretation who want to play the piece.

Key Words: violin, Kreutzer, Ludwig van Beethoven, performance, sonata

* Dr. Öğr. Üyesi, Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuarı Yaylı Çalgılar Ana Sanat Dalı Keman Bölümü, Ankara / TÜRKİYE, faruk.tamer@hacettepe.edu.tr

Araştırma Makalesi / Research Article

Atf / Cite as: Tamer, F. (2023). Ludwig van Beethoven'ın “Kreutzer” piyano ve keman sonatının performans analizi. *Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 24(44), 267-278. <https://dx.doi.org/10.21550/sosbilder.1140520>

Gönderim Tarihi / Sending Date: 4 Temmuz / July 2022

Kabul Tarihi / Acceptance Date: 23 Eylül / September 2022

Giriş

16. yüzyılda ortaya çıkan "sonata", çalgı müziği formları arasında en önemlilerinden biridir. Sonata, Latince/ İtalyanca "sonare", "seslendirmek" fiilinden türemiştir. Sonata adı ilk kez Andrea Gabrielli tarafından beş çalgı için bestelediği kendi sonatalarında kullanılmıştır (1568) (Gazimihal, 1961: 235). Kilise müziğinin hâkim olduğu bir dönemde ortaya çıkan bu form, kilise müziğinin çoksesli yapısından etkilenmiştir. İtalyan keman okulunun kurucularından A. Corelli, kemanın doğal şarkı söyler karakterindeki tek sesli yapısını, sistemli ve basit bir armonik eşlik ile destekleyerek sonat formunun temellerini atmıştır. İlerleyen yıllarda yaylı ve nefesli çalgı eserlerinin tümüne sonata denmeye başlanmış, 17. yüzyılda ise "canzona", "sinfonia" ve "concerto", sonata ile eşanlamli olarak kullanılmıştır.

1700'lü yılların sonatlarında daha belirgin olarak göze çarpan tekbiçimlilik, büyük oranda Corelli'nin etkisinden kaynaklanmıştır. Corelli, bir veya daha fazla melodi çalgısını ve sürekli bas için yazılan Kilise sonatını (sonata da chiesa), yavaş-hızlı-yavaş-hızlı olmak üzere birbirini izleyen dört bölüm üzerine kurmuştur. İkinci bölüme genellikle fugal Allegro bir yapı, üçüncü ve dördüncü bölümlere ise dans ritminde ikili form hâkimdir. Aynı çalgılar için bestelenen Oda sonatı (sonata da camera), standart bir yapıdan daha uzaktı ancak çoğunlukla süite benzerlik gösterip, dans ritminde üç veya daha fazla bölüme ve bazen de bir giriş bölümüne sahiptir. 18. yüzyılın başlarında bu iki sonat türü birleşmiştir (Latham, 2004: 170).

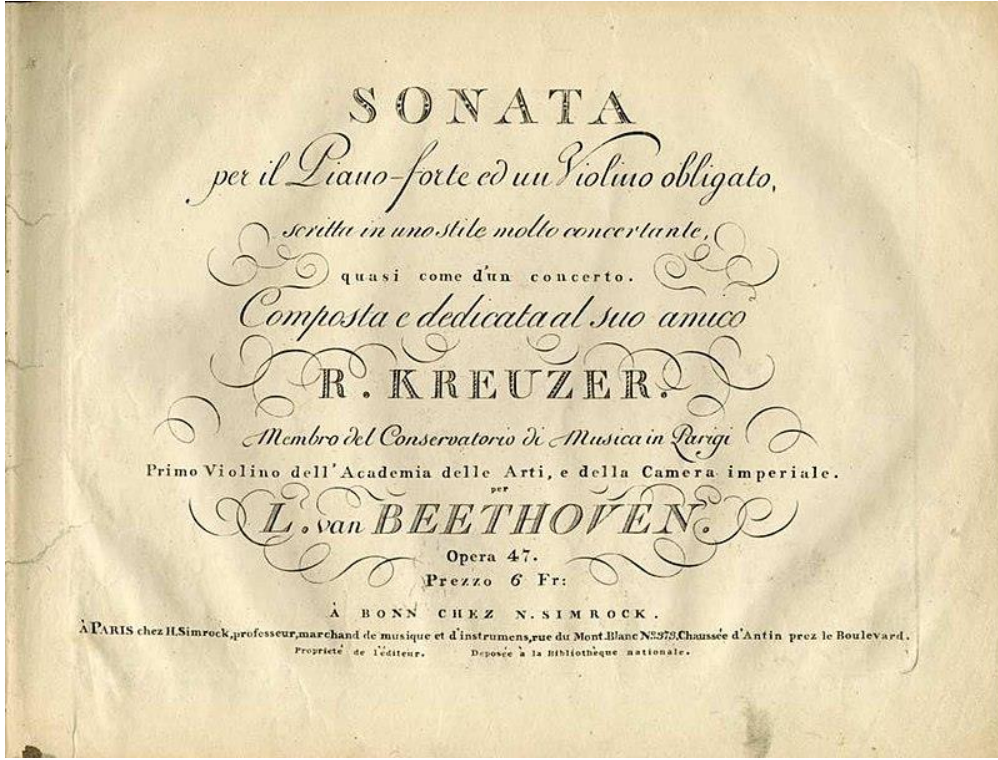
Sonat, birden çok çalgının bir arada bulunduğu eserleri isimlendirmek için kullanıldığı gibi, solo çalgı müziklerine de sonat adının verildiğini görülmektedir. A. Corelli'nin solo keman sonatları, D. Scarlatti'nin solo klavsen sonatları ve J. S. Bach'ın solo keman sonatları bunların en önemli örneklerindedir.

Klasik dönemde J. Haydn, W. A. Mozart ve L. van Beethoven gibi besteciler daha çok piyano için sonatlar bestelemişlerdir. Zıt karakterde üç veya dört bölümden oluşan bu eserlerin birinci bölümü sonat allegrosu, ikinci bölüm lied, üçüncü bölüm menuet-trio ve son bölüm rondodan oluşmaktadır.

Yaşamı boyunca 32 piyano, 10 piyano ve keman, 5 piyano ve çello sonatı bestelemiş olan L. van Beethoven, dört bölümlü sonat formunu en çok kullanan besteci olmuştur.

Kreutzer Sonat

L. van Beethoven, op.47 no:9 la majör "Kreutzer" piyano ve keman sonatını 1802-1803 yılları arasında bestelemiştir. Kompozisyon olarak 10 piyano ve keman sonatı arasında en büyüğüdür. Eser, 1803'te bestelediği op:55 no:3 mi bemol majör "Eroica" senfonisi ve 1804'te bestelediği op:53 no:21 do majör "Waldstein" piyano sonatının da aralarında bulunduğu "Kahramanlık" dönemi yapıtlarından biridir. Fransız İhtilali'nin etkisinin ve Napolyon'a olan saygısının eserlerine yansıdığı görülmektedir. Beethoven, "Kreutzer" sonatının ilk seslendirilişini birlikte yapacağı Fransız keman okulu üyesi George Polgreen Bridgetower ile tanışır ve kısa sürede yakın arkadaş olurlar. Eserin ilk icrası 24 Mayıs 1803 tarihinde Viyana'da Beethoven ve Bridgetower tarafından gerçekleştirilir. Muhtemelen eseri yakın arkadaşı Bridgetower'a ithaf etmeyi düşünen Beethoven, aralarında çıkan bir tartışma sonucunda bu fikrinden vazgeçer ve eseri Fransız keman okulunun bir başka üyesi, dönemin en önemli eğitimci ve virtüözlerinden Rudolphe Kreutzer'e adar. Ancak Kreutzer sonatı çalınamayacak kadar zor bulur ve hiçbir zaman çalmaz. Eserin ilk baskısı, 1805 yılında Bonn'da yapılır. Beethoven tarafından eserin başına "Piyano ve Keman İçin Bir Obligato, Oldukça Konçertant Stilinde" ifadesi eklenmiştir.

Resim 1: İlk baskının kapağı

Charles Rosen "Klasik Tarz" adlı kitabında eser hakkında şu sözcüklere yer vermiştir:

"Bundan sonra Beethoven böylesi hibrit bir çalışmayı asla tek bir yapıt olarak sunmadı. Eserin finali... sanki başka bir âlemden... bütünüyle bambaşka bir tarza ait o güzel, yavaş hareketler. Ancak eserin başı son derece kurallı bir açıklık / netlikle eşsiz, ihtişamlı ve dramatik iniş çıkışlarla benzersiz, Beethoven'ın yazdıkları arasında bile." (The Strad, 2016: 1)

"Kreutzer" sonat 3 bölümden oluşmaktadır. Bölümler; adagio sostenuto - presto, andante con varizioni ve prestodur. Birinci bölümün "Sonat Allegro"su formundadır. Bölümün açılışı, Beethoven'ın önceki piyano ve keman sonatlarından farklı olarak, solo keman tarafından dramatik bir yapıda ve la majör tonunda duyurulur. Beşinci ölçüde müziği devralan solo piyano ile tonalite la minör olur. Bölümün giriş kısmı olan adagio sostenuto boyunca kemanın duyurduğu çift seslerin, üçlü ve dörtlü akorların teknik yönden çalınış zorluğu nedeniyle, bu bölüm kemancıların "korkulu rüyası" olarak tanımlanmıştır. İkinci bölüm olan andante con varizioni fa majör tonundadır ve tema ve dört varyasyondan oluşmaktadır. Ölçü sayısı en az olmakla birlikte, ağır temposu ve röprizler nedeniyle en uzun bölümdür. Beethoven, üçüncü ve son bölüm olan presto'yu, op.30 no:1 piyano ve keman sonatının son bölümü olarak bestelemiş, daha sonra uzunluğu ve parlaklığı nedeniyle "Kreutzer" sonatın son bölümü olmasına karar vermiştir. Bölüm, 6/8 atımlı dans karakterinde ve la majör tonundadır.

İlk seslendirilişinden itibaren birçok sanatçıyı etkilemiş olan eser, Lev Tolstoy'un 1889 yılında yayımlanan "Kreutzerova Sonata" adlı uzun hikâyesine esin kaynağı olmuştur. "Kreutzer" sonatın, Carl Czerny tarafından dört el piyano ve viyolonsel ve piyano için, Leopold Langer tarafından dört el piyano için ve 1832'de Simrock tarafından quintet için basılan ancak düzenleyicisi bilinmeyen dört farklı uyarlaması yapılmıştır.

Araştırmanın Amacı

Keman repertuvarında önemli bir yeri olan L. van Beethoven op.47 no:9 La Majör Piyano ve Keman Sonatı "Kreutzer"ın 1. bölüm (ö1-27) performans analizi yapılarak, eseri çalacak olan kemancılara yorum açısından ışık tutması amaçlanmıştır.

Çalışmada, analize dâhil edilen yorumcuların farklı performanslar ile sundukları bu icralar, eseri ele almak isteyen kemancılara stil, tempo, müzikalite gibi yorumculuğun en temel prensipleri ile ilgili fikir zenginliği sunmaktadır.

Araştırmanın Önemi

"Kreutzer" sonat ile ilgili yapılan literatür araştırmasında eserin (ö1-27) performans analizinin yapılmadığı görülmüştür. Bu çalışma, seçilen 3 analiz basamağı ve 10 farklı yorumcu ile performans farklılıklarının ortaya çıkarılması açısından önemlidir.

Araştırmanın Sınırlılıkları

Ludwig van Beethoven'ın op. 47 no:9 La majör Piyano ve Keman Sonatı'nın birinci bölümü

- Adagio sostenuto (ö1-18) Presto (19-27) ile,
- 3 analiz basamağı ile,
- 10 farklı yorumcu ile sınırlıdır.

Yöntem

Bu çalışmada, L. van Beethoven'ın "Kreutzer" piyano ve keman sonatının keman partisi ele alınmış ve keman partisinin girişten itibaren 1 ve 27. ölçüler arasının performans analizleri yapılmıştır. Yapılan performans analizleri tablolaştırılarak grafiklerle de gösterilmiştir.

Analiz Basamakları

Bu araştırma aşağıda belirtilen analiz basamakları çerçevesinde hazırlanmıştır:

- Tempoların belirlenmesi (ö1-27)
- Üçlü ve dördü akorların kırılış sürelerinin belirlenmesi (ö1-18)
- Performans sürelerinin belirlenmesi (ö1-27)

Çalışma Grubu

Yorumcu	Doğumu	Ölümü	Kayıt
J. Heifetz	1901	1987	NAXOS
N. Milstein	1904	1992	Live recording
D. Oistrakh	1908	1974	Live recording
Y. Menuhin	1916	1999	UMG
I. Stern	1920	2001	DG
P. Kopatchinskaja	1977	-	Live recording
M. Solozobova	1979	-	Live recording

L. Ferschtman	1979	-	Live recording
A. Baranov	1986	-	Live recording
F. Dego	1989	-	Live recording

Bulgular

Birinci analiz basamağı tempo analizinin gerçekleştirildiği kısım Örnek 1'de ve Örnek 2'de yer almaktadır.

Örnek 1

Adagio sostenuto (ö1-18)

VIOLINO. Adagio sostenuto.

PIANOFORTE.

Sections: A, B, C, D, E, F, G, H

Dynamic markings: *sf*, *cresc.*, *p*, *decresc. pp*

Örnek 2

Presto (ö19-27)

Presto.

Presto.

Dynamic markings: *sf*, *cresc.*, *rallent.*, *p*

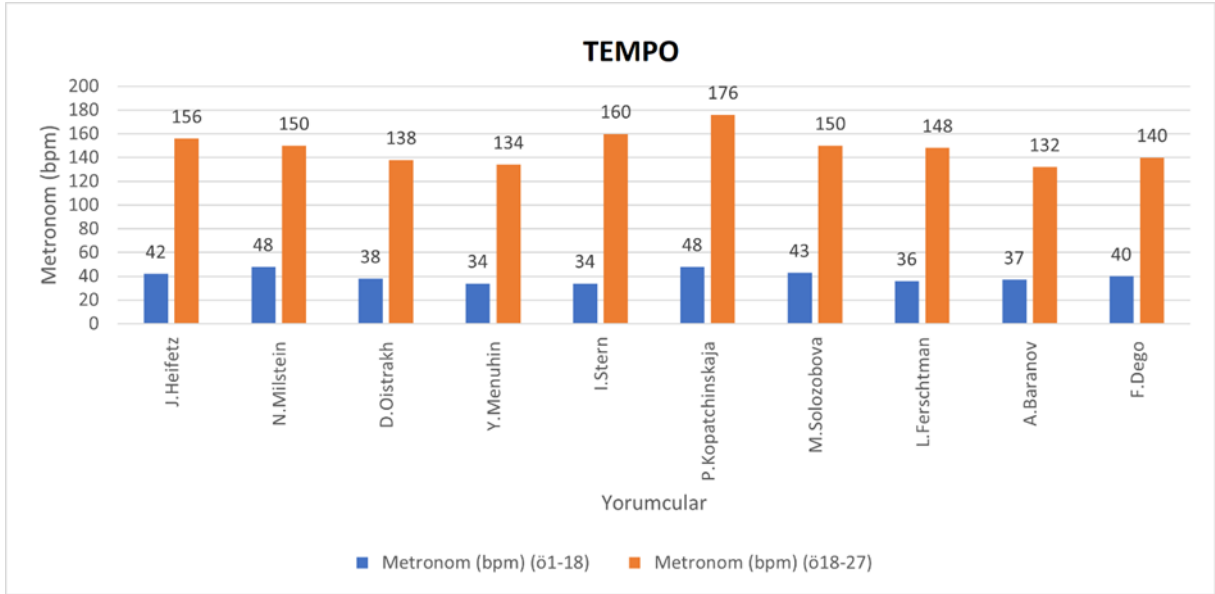
Original-Verleger: N. Simrock in Bonn.
C. Haslinger qu Tobias in Wien.

B.100.

Stich und Druck von Breitkopf & Härtel in Leipzig.

Tablo 1: Tempo analizi (Program: Cubase 5)

Kod	Yorumcu	Metronom (bpm)	
		(ö1-18)	(ö18-27)
1	J. Heifetz	42	156
2	N. Milstein	48	150
3	D. Oistrakh	38	138
4	Y. Menuhin	34	134
5	I. Stern	34	160
6	P. Kopatchinskaja	48	176
7	M. Solozobova	43	150
8	L. Ferschtman	36	148
9	A. Baranov	37	132
10	F. DeGo	40	140

Grafik 1

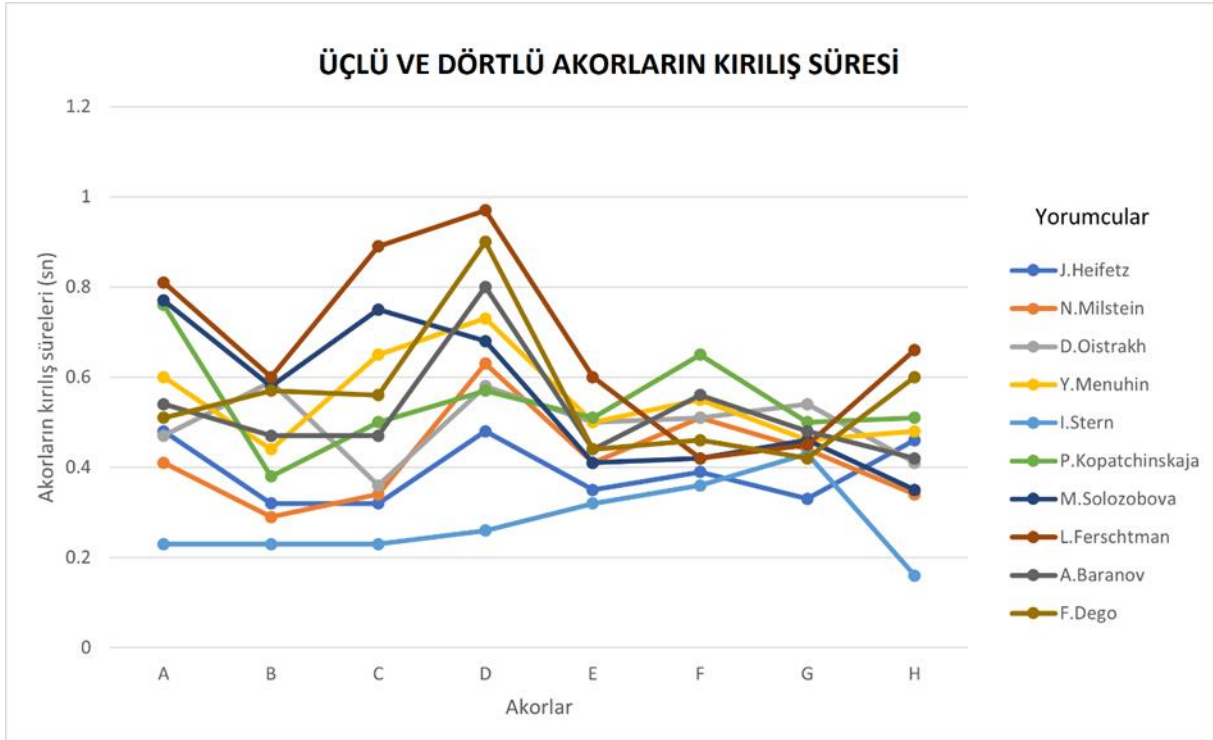
Tablo 1’de görüldüğü üzere 10 yorumcunun (ö1-18)de 34 ile 48 (bpm) arasında çaldıkları görülmektedir. Y. Menuhin ve I. Stern 34 (bpm) ile en ağır, M. Milstein ve P. Kopatchinskaja 48 (bpm) ile en hızlı çalan yorumculardır. (ö19-27)de 10 yorumcu 132 ile 176 (bpm) arasında çaldığı görülmektedir. A. Branov 132 (bpm) ile en ağır çalan yorumcu, 176 (bpm) ile P. Kopatchinskaya en hızlı çalan yorumcudur.

Tablo 2: Üçlü ve dörtlü akorların kırılış süresi (Program: Audacity)

Kod	Yorumcu	Akorların Kırılış Süresi (sn)							
		a	b	c	d	e	f	g	H
1	J. Heifetz	0,48	0,32	0,32	0,48	0,35	0,39	0,33	0,46
2	N. Milstein	0,41	0,29	0,34	0,63	0,41	0,51	0,44	0,34
3	D. Oistrakh	0,47	0,59	0,36	0,58	0,50	0,51	0,54	0,41
4	Y. Menuhin	0,60	0,44	0,65	0,73	0,50	0,55	0,46	0,48

5	I. Stern	0,23	0,23	0,23	0,26	0,32	0,36	0,43	0,16
6	P. Kopatchinskaja	0,76	0,38	0,50	0,57	0,51	0,65	0,50	0,51
7	M. Solozobova	0,77	0,58	0,75	0,68	0,41	0,42	0,46	0,35
8	L. Ferschtman	0,81	0,60	0,89	0,97	0,60	0,42	0,45	0,66
9	A. Baranov	0,54	0,47	0,47	0,80	0,44	0,56	0,48	0,42
10	F. Deگو	0,51	0,57	0,56	0,90	0,44	0,46	0,42	0,60

Grafik 2

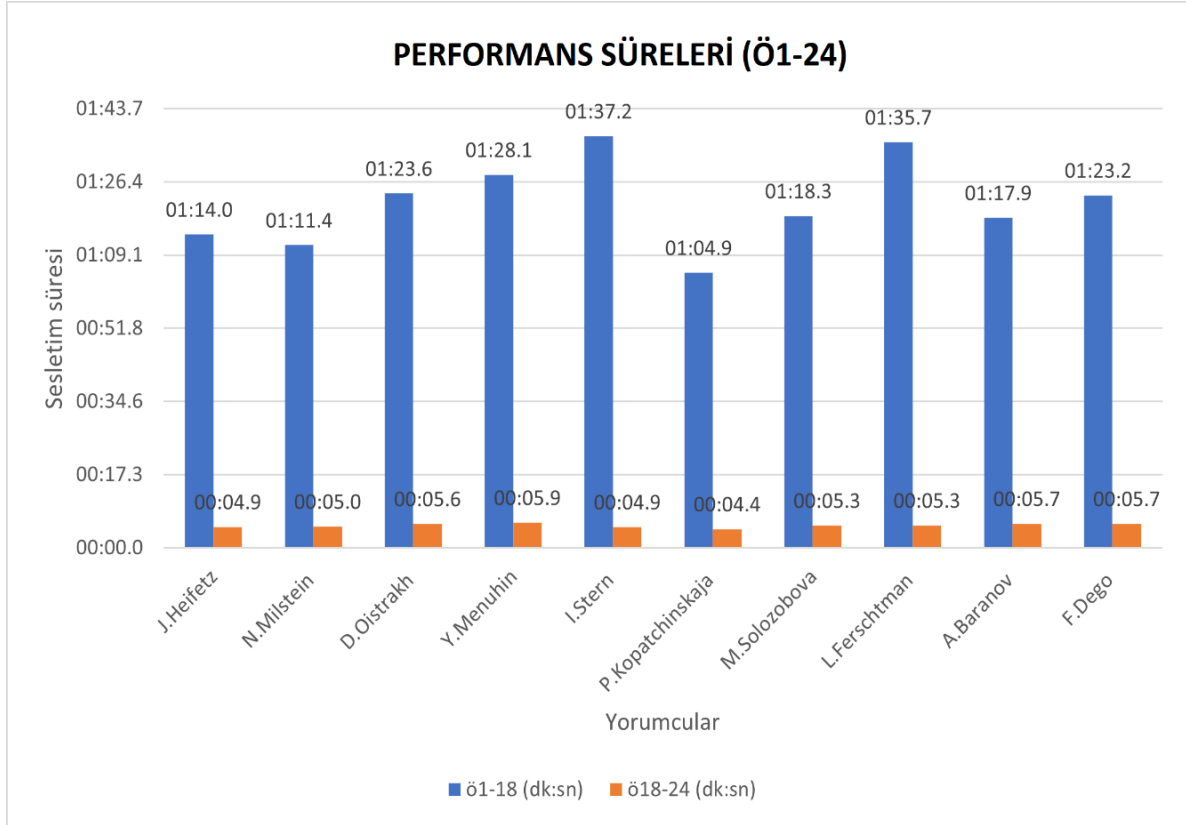

Tablo 2’de görüldüğü üzere 10 yorumcunun (a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), (h) akorlarının kırılış süreleri (sn) olarak belirlenmiştir. L. Ferschtman (a) akorunu 0,81 (sn) kırarak en ağır çalan yorumcu olmuş, I. Stern ise aynı akoru 0,23 (sn) kırarak en hızlı çalan yorumcu olmuştur. L. Ferschtman en ağır çalan yorumcu olma özelliğini (b), (c), (d), (e) akorlarında devam ettirmiş, I. Stern en hızlı çalan yorumcu olma özelliğini (b), (c), (d), (e), (f), akorlarında devam ettirmiştir. L. Kopatchinskaja (f) akorunu 0,65 (sn) kırarak en ağır çalan yorumcu olmuştur. D. Oistrakh (g) akorunu 0,54 (sn) kırarak en ağır çalan yorumcu olmuş, J. Heifetz (g) akorunu 0,33 (sn) kırarak en hızlı çalan yorumcu olmuştur. (h) akorunu 0,66 (sn) kırarak en ağır çalan yorumcu (a), (b), (c), (d), (e) akorlarında olduğu gibi L. Ferschtman’dır. (h) akorunu 0,16 (sn) kırarak en hızlı çalan yorumcu (b), (c), (d), (e), (f) olduğu gibi I. Stern’dür.

Tablo 3: Performans süreleri (ö1-24) (Program: Audacity)

Kod	Yorumcu	ö1-18 (dk:sn)	ö19-24 (dk:sn)
1	J. Heifetz	1:13,962	0:04,938
2	N. Milstein	1:11,441	0:05,033
3	D. Oistrakh	1:23,643	0:05,639
4	Y. Menuhin	1:28,066	0:05,924
5	I. Stern	1:37,184	0:04,882
6	P. Kopatchinskaja	1:04,923	0:04,409
7	M. Solozobova	1:18,340	0:05,255
8	L. Ferschtman	1:35,727	0:05,282
9	A. Baranov	1:17,897	0:05,696
10	F. Dego	1:23,213	0:05,668

Grafik 3

Tablo 3'te görüldüğü üzere 10 yorumcunun (ö1-24) performans süreleri (dk:sn) olarak belirlenmiştir. Yorumcuların (ö1-18) 1:04,9238 (dk:sn) ile 1:37,184 (dk:sn) arasında çaldıkları, (ö18-24) 0:04,409 (dk:sn) ile 0:05,6968dk:sn)arasında çaldıkları görülmektedir. I. Stern (ö1-18) 1:37,184 (dk:sn) ile en ağır çalan yorumcu, P. Kopatchinskaja (ö1-18) 1:04,923 (dk:sn) ile en hızlı çalan yorumcu olmuştur. A. Baranov (ö19-24) 0:05,696 (dk:sn) ile en ağır çalan, P. Kopatchinskaja (ö19-24) 0:04,409 (dk:sn) ile en hızlı çalan yorumcu olmuştur.

Sonuç

16. yüzyılda ortaya çıkan sonat formunun temelleri, besteci ve İtalyan keman okulunun kurucularından A. Corelli'nin kemanın tek sesli şarkı söyler yapısını, düzenli armonik eşlik ile destekleyen bir sistem geliştirmesi sonucunda atılmıştır. Sonat formu yüzyıllar içerisindeki gelişimi ile çalgı müziğinde birçok önemli eserin ortaya çıkmasında rol oynamıştır.

Bu eserlerden biri olan L. van Beethoven'ın piyano ve keman için "Kreutzer" sonatı, bestelendiği dönemin çalkantılı atmosferini, L. van Beethoven'ın derin anlatım gücü ile aktardığı önemli eserlerden biridir. Özellikle sonatın birinci bölümü, geniş formu ve solo kemanın sunduğu dramatik giriş kısmı ile L. van Beethoven'ın diğer piyano ve keman sonatlarından farklılık göstermektedir.

Bu çalışmada L. van Beethoven'ın "Kreutzer" isimli piyano ve keman sonatının birinci bölümü giriş kısmının (öl-27) 3 analiz basamağında, 10 farklı yorumcu ile performans analizi yapılmıştır. Bu analizlerin sonucunda, her yorumcunun farklı tempo, akor kırış süreleri ve performans sürelerine sahip olduğu görülmüştür. Bunun, her yorumcunun bağlı olduğu ekol ve kendi kişisel yorumunun performansını şekillendirmesinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Bilgi Notu

Makale araştırma ve yayın etiğine uygun olarak hazırlanmıştır. Yapılan bu çalışma etik kurul izni gerektirmemektedir.

Kaynakça

Baranov, A. (----). *Kreutzer sonata*. (Erişim Tarihi: 29.06.2022)

www.youtube.com/watch?v=yrx8IIInqt0o

Dego, F. (2017). *Kreutzer sonata*. (Erişim Tarihi: 29.06.2022)

www.youtube.com/watch?v=wE8xBWFt5Ic&t=146s

Ferschtman, L. (2012). *Kreutzer sonata*. (Erişim Tarihi: 29.06.2022)

www.youtube.com/watch?v=3qiXc57klGc&t=5s

Gutmann, P. (2007). *Ludwig van Beethoven Kreutzer sonata*. Classical Notes.

Heeney, E. (2007). *Beethoven works for violin and piano*. Waterford Institute of Technology.

Heifetz, J. (1931) *Kreutzer sonata*. (Erişim Tarihi: 29.06.2022)

www.youtube.com/watch?v=Wnixfss2NPM

Klopčič, R. (2016) *A history and anatomy of Beethoven's "Kreutzer" sonata*. The Strad.

Kopatchinskaja, P. (----) *Kreutzer sonata*. (Erişim Tarihi: 29.06.2022)

www.youtube.com/watch?v=OF9fneQ50Us&t=1705s

Latham, A. (2004) *Dictionary of musical terms*. Oxford University Press.

Menuhin, Y. (1970) *Kreutzer sonata*. (Erişim Tarihi: 29.06.2022)

www.youtube.com/watch?v=v0HOLRiKZkE&t=261s

Milstein, N. (1986) *Kreutzer sonata*. (Erişim Tarihi: 29.06.2022)

www.youtube.com/watch?v=uSC4W1qWmp4&t=463s

Oistrakh, D. (----) *Kreutzer sonata*. (Erişim Tarihi: 29.06.2022)

www.youtube.com/watch?v=J1vUruDq0Wc

Oswin, M. (2013) *Beethoven's "Kreutzer" sonata: Nineteenth-century art of arrangement - one piece, three ways*. New Zealand School of Music.

Setsu, E. (2021) *Beethoven's Kreutzer sonata an analysis*. The Graduate Faculty of The University of Akron.

Shapiro, R. (2016) *Kitagawa tracing Beethoven through the ten sonatas for piano and violin*. University of Maryland.

Solozobova, M. (2018) *Kreutzer Sonata*. (Erişim Tarihi: 29.06.2022)

www.youtube.com/watch?v=egxyY48srEQ&t=16s

Stern, I. (1985) *Kreutzer Sonata*. (Erişim Tarihi: 29.06.2022)

<https://www.youtube.com/watch?v=oXJqfOLGOIM>

[https://en.wikipedia.org/wiki/Violin_Sonata_No._9_\(Beethoven\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Violin_Sonata_No._9_(Beethoven))

https://imslp.org/wiki/File:TN-Beethoven_Werke_Breitkopf_Serie_12_No_100_Op_47.jpg

EXTENDED ABSTRACT

Ludwig van Beethoven's op.47 no:9 Kreutzer Sonata in A major composed for piano and violin has an outstanding place among his own piano and violin sonatas, and all sonatas written for piano and violin. Since the particular magnificence of its first section and its structure reminiscent of a concerto it has an important place in pianists' and violinists' repertoire. Along with his op.55 no:3 E-flat major Eroica Symphony and op.53 no:21 C major Waldstein Piano sonata, Kreutzer sonata is among the pieces of his "Heroic Period" and it reflects the impacts of French Revolution and his respect for Napoleon Bonaparte. The work was performed by L. van Beethoven with his close friend and member of the French violin school, George Polgreen Bridgetower, in Vienna on May 24, 1803 for the first time. L. van Beethoven had probably meant to dedicate Kreutzer sonata to G. P. Bridgetower, but he gave up on this idea as a result of an argument between them and dedicated the sonata to Rudolphe Kreutzer, another member of the French violin school and one of the most important educators and virtuosos of the time. The first edition of the work was published in Bonn in 1805. L. van Beethoven added the phrase "an obligato for piano and violin, in a very concertant style" to the beginning of the piece.

Kreutzer sonata consists of three sections and titles of these sections are Adagio sostenuto-Presto, Andante con variazioni and Presto. The first section is in the form of a "sonata allegro" and the opening of the section is performed by the solo violin in a dramatic structure and in A major tone, unlike L. van Beethoven's previous piano and violin sonatas. The heavy part, which begins with the four-voice forte chord of the solo violin, leaves the music in the fifth measure to the solo piano and the tonality becomes A minor. Due to the technical difficulties of playing the triple and quadruple chords and double voices performed by the solo violin during the adagio sostenuto, which is the introductory part of the section, this section has been described as the "nightmare" of violinists. The second section, Andante con variazioni, consists of a theme and four variations. This section is in F major. Although the number of measures is the least, due to its slow tempo and reprises it is the longest part of the Kreutzer sonata. Beethoven had composed Presto as the last part of the op.30 no:1 piano and violin sonata, but decided that it would be the last section of the Kreutzer sonata due to its length and brilliance. This section is in a 6/8 beat dance character and in A major tone.

This study consists three different performance analyzes of the first section of L. van Beethoven's Kreutzer piano and violin sonata, Adagio sostenuto-Presto (first 10 measures), using the recordings of the world's ten prominent violinists, which are J. Heifetz, N. Milstein, D. Oistrakh, Y. Menuhin and I. Stern (the old schools), P. Kopatchinskaja, M. Solozobova, L. Ferschtman, A. Baranov, F. Dego (the new generations). As a result of the performance analysis, it is detected that there are significant performance differences both between the two groups and within each group. In the first performance analysis, the tempo analysis, it is seen that ten performers played Adagio sostenuto between 34 and 48 bpm in measures 1-18. The slowest playing performers are old school Y. Menuhin and I. Stern (34 bpm). And the fastest playing performers are M. Milstein and P. Kopatchinskaja (48 bpm), who are members of two different groups. On the other hand, ten performers appear to perform Presto at 19-27 measures between 132 and 176 bpm. The slowest player is A. Baranov (132 bpm), the fastest is P. Kopatchinskaja (176 bpm), and the two are members of the same group.

In the second analysis, in which the breaking times of the triple and quadruple chords were examined, ten performers' chord breaking times were determined as seconds. L. Ferschtman broke the (a) chord by 0.81 seconds and became the slowest player, and I. Stern broke the same chord by 0.23 seconds and became the fastest player. L. Ferschtman maintained being the slowest player on (b), (c), (d), (e) chords, and I. Stern being the fastest player on (b), (c), (d), (e) and (f) chords. L. Kopatchinskaja broke the (f) chord for 0.65 seconds and became the slowest player. D. Oistrakh broke the (g) chord for 0.54 seconds and became the slowest performer, while J. Heifetz broke the (g) chord for 0.33 seconds and became the fastest performer. By breaking the (h) chord for 0.66 seconds, the slowest performer is L. Ferschtman, as in the chords (a), (b), (c), (d), (e). By breaking the (h) chord for 0.16 seconds, the performer who plays the fastest is I. Stern, as in (b), (c), (d), (e), (f).

In the third analysis, where performance times were determined as "minutes:seconds", the performance times of ten violinists in 1-24 measures were examined. It is found that the performers played measures 1-18, between 1:04,9238 min:sec and 1:37,184 min:sec, and 18-24 measures between 0:04,409 min:sec and 0:05,6968 min:sec. I. Stern was the slowest player for measures 1-18 with 1:37,184 min:sec, and P. Kopatchinskaja was the fastest performer for measures 1-18 with

1:04,923 min:sec. A. Baranov played the measure 19-24 the slowest with 0:05,696 min:sec, and P. Kopatchinskaja played the measure 19-24 the fastest with 0:04,409 min:sec.

As a result of this study, performance analysis of ten different performers was made in three steps and it was realized that each performer had different tempos, chord break times and performance times. It is thought that this is due to the school to which each violinist belongs, the differences of the period in which he lived, and the way his personal interpretation shapes his performance.